

Töö uurimisprobleemiks oli Ida-Eestis toimunud ja ka tulevikus jätkuvast rahvastikurändest tingitud võimalik mõju ühistranspordi kasutatavusele. Eesmärk oli analüüsida ühistranspordi kasutatavust ja pakkumist käesoleval ajal ning teha järeldusi tuleviku tarbeks. Töös kasutati kvantitatiivseid andmete analüüsi meetodeid ning tugineti juhtivate bussifirmade ja reisirongioperaatori piletimüügiandmetele.

Kahe möödunud aasta jooksul on idasuunalisele ühistransporditurule sisenenud Eesti Liinirongid AS uute diiselrongide ning tihendatud sõiduplaanidega. Seetõttu on suletud mitmeid bussiliine ning üksikute eranditega välditud uute liinide loomist. Uute rongide saabudes kasvas rongireisijate arv järk-järgult, kuid uuritud bussifirmade liinidel sõitnud reisijate hulk aja jooksul ei vähenenud. Tihedamad ja kiiremad rongiliinid on kasvatanud ühistranspordi kasutatavust.

Analüüsitava ajaperioodi jooksul on kahel korral toimunud bussipiletite hinna langetamine, mis kasvatas oluliselt bussireisijate arvu muudetud liinidel. Rongireisijate arvu ei ole see seni veel põhjapanevalt mõjutanud.

Teoreetilistele alustele tugineva meetodi abil ei ole võimalik Tallinna ja Ida-Eesti vahelist reisijate liikumist täpselt kirjeldada. Lähtudes analüüsist, ei saa leida selgepiirilisi seoseid mudeli poolt pakutavate teoreetilise ja reaalse sõitjate arvu vahel.

Tuginedes reisijate statistikale ja rahvastiku muutumise prognoosile, peavad bussifirmad kaaluma populaarseimatel aegadel täiendava veomahu lisamise põhjendatust ning analüüsima potentsiaalsete igapäevaste reisijate vähenemisest tingitud muutusi. Lähtudes riigi soovist arendada rongiliiklust läbi tihedamate ja kiiremate ühenduste, võib tekkida olukord, kus raudteest eemal olevate linnade ühenduste hulk Tallinnaga väheneb.